

ærede Medlem omtalte endvidere, at man i Schweiz havde taget Preussen til Mønster. Sa hvorfor ikke? Jeg tror ogsaa, at vi i visse enkelte Henseender kunne tage Preussen til Mønster. Han omtalte, at Uddannelses-tiden for visse Baabenarter var bleven forøget i Schweiz, og derom tvivler jeg aldeles ikke; det kan være aldeles i sin Orden, men man har dog neppe forøget den saaledes, at man har naaet en saadan Ejenestetid, som vi nu have, og ved at tage Schweiz til Mønster maa vi altsaa indskrænke vor Uddannelses-tid. At vi maa have Befæstninger ligesom Schweiz, er vistnok fuldstændig i sin Orden indenfor rimelige Grændser, men det ærede Medlem synes rent at overse, at der ikke er Tale om slavisk at overføre en anden Stats Mønster. Det gjælder kun om at indføre de Grundsatninger, som ere gjældende for Schweiz's Hær, og som netop synes at være saa passende for vore Forhold, fordi vore og de schweiziske Forhold virkelig i militær og strategisk Henseende have ikke saa lidt tilfælles; thi medens Schweiz er en neutral Stat mellem Bjergene, skulle vi se at blive det mellem Havene. Det er den ene Grund, hvorfor jeg saa stærkt holder paa, at man endelig vil bevare den i den nuværende Hærløvs liggende saakaldte Stedligheds-Grundsatning. Den anden Grund er rent strategisk; i den Henseende, tror jeg, at man ved Ordningen af Hær og Flaade ikke nok som kan tage strategisk Hensyn. En Grundsatning, hvori jeg tror, at alle Sagkyndige ville give mig Ret, er den, at en strategisk Hovedsag ikke lader sig oprette ad taktisk Veie. I den Henseende tror jeg, at man ikke bør forlade den efter min Formening i alt Væsentligt virkelig gode Grundvold, som blev lagt af Forsvarskommissionen i 1866. Jeg skal med den ærede Formands Tilladelse oplæse nogle faa Linier, hvori det forekommer mig, at netop det Væsentlige er udtalt. Forsvarskommissionen af 1866 siger her: „at det ved en ny Hærplan vil være nødvendigt i meget højere Grad end hidtil at være forberedt paa Muligheden af et Angreb af en Magt, der tilføjer er vor Flaade overlegen, og som derfor vil være i Stand til at spærre eller i høj Grad at vanskeliggjøre Forbindelsen over Store-Belt og til at true samtlige Ryster med Landgange. Forslagene ere derfor stillede saaledes, at der, selv om Forbindelsen over Store-Belt ved en pludselig udbrydende Krig strax skulde blive aldeles afbrudt, hurtig vil kunne samle sig et kampdygtigt og af alle Baabenarter sammensat Arme-korps paa hver Side af Bøltet“. I det Forsvarskommissionen gif ud fra denne Løfte, fastslog den Stedlighedsgrundsatningen, og delte Niget, ligesom det af Naturen er delt i to Hoveddele, ogsaa taktisk i to Hoveddele. Der blev i den Anledning anstillet meget nøiagtige Beregninger over, hvilken Rekruttillgang man kunde vente fra Landsdele øst og vest for Storebølt, og man fandt da, at Forholdet næsten

nøiagtigt var som 5—6. Ifølge deraf vilde det have været naturligt at indføre en Ellevedeling; men det har igjen sine andre Ulemper med saa stort et Løfte, og man gif da ned til en Jemdeling, den nuværende Brigadeinddeling, saaledes at 2 udskrives øst og 3 vest for Storebølt. Jeg forstaar godt, som jeg allerede har bemærket, hvorledes man er kommen bort fra denne vigtige Grundsatning i Hærløven. Naar man kaster et Blik paa de Bemærkninger, som ledsagede det Hærløvsforslag, der blev forelagt her i 1873, vil man i Anmærkningerne Pæg 36 finde en Statistik over Forskjellen i Antallet af de udskrevne Børnepligtige i Halvbrigadekredsene, som det var i 1872. Det viser sig da, at der er et stort Misforhold tilstede, idet f. Ex. 1ste Brigades 1ste Halvbrigadekreds modtog 994 Mand og 3die Brigades 1ste Halvbrigadekreds 506 Mand, hvad jo maa kaldes for et skrigeende Misforhold. Hvis man vil tage Forholdet mellem 3die Brigades 2den Halvbrigadekreds, da er det procentvis som 36—64. Den samme Statistik er, endog med Trykfeil, optrykt i Bemærkningerne til det Hærløvsforslag, som blev forelagt her den 3die December 1874. Det kan ikke negtes, at det er en Bønsfæligbed, man her møder; men jeg tror, at man fra alle Sider har været altsor hurtig til at se bort fra denne Bønsfæligbed. Hvis man sammenlægger Tilgangen fra de to østre Brigader og Tilgangen fra de tre vestre Brigader for sig, faar man to Løfte, som ganske mærkverdig nøie stemme med de to, som Forsvarskommissionen i 1866 udregnede. Det kan maasse interessere enkelte ærede Medlemmer, som havde Sæde i Forsvarskommissionen, at høre, hvor nøie Tallene stemme. Medens Forsvarskommissionen i 1866 havde beregnet, at der i det østlige Danmark vilde blive udskrevet 3,508 Mand, fandtes der i 1872 udskrevet 3,517; det er kun en Forskjel af 9. I det vestlige Danmark var der beregnet 4,199, og der blev udskrevet 4,223. Forholdet mellem de to Løfte, som viser Tilgangen i de to Hoveddele af Danmark, maa altsaa antages endnu i dette Dieblit efter al Sandsynlighed at være omtrent som 5—6. Nu er der af den høitærede Minister i Stedet for en Brigadeinddeling, en Jemdeling, foreslaaet en Regimentinddeling, der bliver en Syvdeling, og derved vilde vi være i Stand til at komme disse Forholdstal meget nærmere, nemlig ved i Stedet for Forholdet som 2—3, saaledes som i 1867, nu at tage Forholdet som 3—4. Hvis man da vil bestemme, at de 3 Regimenter skulle udskrives Øst for Storebølt og de 4 Vest for Storebølt, vil et østligt Regiment gennemsnitlig faae en aarlig Tilgang af 1,172 Mand og et vestligt Regiment af 1,056 Mand, hvilket ikke kan kaldes et skrigeende Misforhold. Det vil endnu være en Uoverensstemmelse, men dette Misforhold, hvad det maa kaldes, kan bringes betydelig ned. Det er endstjeds berørt og der